

50 éve végzett soproni erdésztechnikusok találkozója

Szerencsés esetben elérkezik életünknek egy-egy olyan időpontja, amikor valamilyen korábbi jeles esemény (érettségi, házasság) kapcsán jubileumot ünneplünk. Az alkalom addigi életünk átgondolására, egyfajta számvetésre készítet bennünket. Így volt ez az 1967-ben Sopronban végzett erdésztechnikusokkal is, amikor az 50 éves érettségi találkozóra gyűltünk össze az egykori Erdészeti Technikumban.

Vártuk ezt az alkalmat! Vártuk, pedig évente találkoztunk, minden fontos dolgot tudtunk egymásról. Az alaphangulatot a volt 4/b osztály esetében már az „osztályfőnöki óra” megadta. Szokatlan volt, egyfajta zavart és bizonytalan állapotot jelzett, hogy első alkalommal kellett szembenéznünk osztályfőnökünk hiányával.

Szeretett tanárunk, *dr. Jereb Ottó* tavaly még velünk volt, bölcs tanácsaira és intelmeire most fájón emlékeztünk. Talán emiatt is a beszélgetés nem mostani önmagunkról, hanem a régmúlt diákévekről, tanárainkról és arról folyt, mit is adott az iskola nekünk. Csendben emlékeztünk azokra az osztálytársainkra is, akik már nem lehetek közöttünk.

Ennek a beszélgetésnek volt része az iskola mostani igazgatójának, *Hoczek Lászlónak* alapos, igazán gondolatébresztő és őszinte tájékoztatója. Mindezek együttesen erősítették meg bennem azt a véleményét, hogy egy iskolát a saját szellemisége, a tartós értékek

megőrzésének és továbbadásának képessége, tanárainak elkötelezett és odaadó munkája, diákjainak szorgalma és lendülete tesz azzá, ami. Ezt bizonyítja a volt diákok ragaszkodása és támogatása, akár a szakmai képzés, tanulmányutak szervezése, akár a Baráti Kör céljainak elősegítése révén. Nekem az volt a határozott benyomásom, hogy a korábbi értékek tovább élnek, ahogy osztályfőnökünk emlékét is őrzi a Jereb Ottó-tanterem. Az iskola jövőjére nézve ez bizakodásra ad okot, ahogy abban is bízom, hogy a jelenlegi – néhol bizony áldatlan – körülmények javulni fognak. Megérdemlik!

Az 50 éves érettségi találkozéhoz kapcsolódott Jereb tanár úr kopjafájá-

nak avatása a Hidegvíz-völgyben, amelyre igazi őszi körülmények között került sor. Erről a kopjafa megálmodója és alkotója, *dr. Vig Péter* külön cikkben emlékezett (*ld. előző lapszámunkat – a szerk.*). Az avatáson sok egykori diák és a jelenlegi tanári kar mellett a családot a tanár úr gyermekei közül Katalin és Tamás, illetve néhány unokája képviselte.

A találkozó harmadik fontos eseménye az iskola tanévnyitó-ünnepsége volt a kollégiumi díszteremben. A bensőséges hangulatú eseményen Hoczek László igazgató elsősorban a most kezdő évfolyamnak nyújtott kapaszkodót, majd átadta a megjelent öregdiákoknak a jubileumi okleveleket. Ennek rubin fokozatát a 70 éve végzett *Stoflitz Ferenc*, vas fokozatát a 65 éve végzettek közül 18 fő, gyémánt fokozatát a 60 éve végzett 4 (!) osztályból 35 személy, míg arany fokozatát az 50 éve érettségizett 2 osztályból 47 fő kapta meg.

A jubilánsok nevében az 50 éve végzett diák és az iskola hajdani tanára, *dr. Vig Péter* mondott személyes hangú köszönetet és buzdította a mai diákokat. A gyémánt oklevelesek közül *Bődiné Kovács Ilona*, illetve a tiszteletbeli vas okleveles *Radnóti István* köszönte meg az iskola gesztusát és adott át igazgatójának a diákévekkel kapcsolatos tárgyi emlékeket.

Bogdán József öregdiák

Fotók: Roth Gyula SZKI

